

Fésüs Éva – Csetényi Anikó
RAKONCÁTLAN LÁNGOCSKA

Mesejáték

S z e r e p l ők:

Tűzanyó
Parázs néni
Kunkori
Fényeske
Szikrácska
Panni
Gyuri

S z i n: a háttérre egy konyhai tűzhely belseje van felfestve, felette a tűzhely lapján hatalmas, festett fazekak, lábasok. Ezek alatt táncolnak a pirosba öltözött lángok. Baloldalt, a tűzhely mellett, ugyancsak a háttérre felfestett fászláda. Ide fog kiugrani a tűzhelyből Kunkori a rosszcsont lángocska.

MESÉLŐ Téli estéken, kányhában, tűzhelyben halkán duruzsol tűzanyóka, Akinek messzelátó szeme van, meg is lesheti a kályharácson át, amint bő piros szoknyában üldögél a fahasábokon, és dohogva, pattogva próbálja ráncbaszedni izgő-mozgó lánggyerekeit.

(Függöny szétnyílik)

TŰZANYÓ No mi lesz? Igazán abba hagyhatnátok már a ficánkolást, nézze meg az ember, adta brikettpusztító!

KUNKORI (rá se hederít a dohogásra). Anyu, adj egy kis aprófát.

TŰZANYÓ Eredj már, Kunkori, hisz most faltál fel egy egész alagyujtóst, Szikrácskának meg Fényeskének nem is hagyta be-lőle.

PARÁZS NÉNI Van gond a gyerekekkel, ugye, Tűzanyó?

TŰZANYÓ Van bizony, Parázs néne. Kivált Kunkorival. A többinek

is háromszor kell szólni mindenért, de neki legalább harminc-háromszor.

KUNKORI (nyögösen) De mikor én mindig éhes vagyok!

PARÁZS NÉNI Istenkém, ha meggondolom, hogy milyen kis szikra volt és maholnap már felnőtt láng lesz.

TÜZANYÓ. Azám, csak az esze is olyan gyorsan nőne, mint ő maga! (Kunkorihoz) No, itt van, te éhenkórász. Fogd ezt a tojásbrikettet, aztán iszkiri, a levesesfazék alá! Fél óra múlva lesz ebéd.

KUNKORI Addig várjak, míg a gazdasszony megrakja a tüzet? Hiszen addig éhen pusztulok! (Durcásan) Ez a tojásbrikett a fél fogamra se volt elég.

FÉNYESKE Mama, szólj rá Kunkorira. Megint én melegítem az egész levest?

SZIKRÁCSKA Igen, Kunkori, tessék neked is segíteni!

KUNKORI (megvetően) Segíteni. Hát azt hiszitek, hogy egész életemben a levesesfazék alját fogom nyaldosni? Amint lehet, fogom magam és megszököm.

SZIKRÁCSKA. Hová akarsz menni, Kunkori?

KUNKORI Mit tudom én - elég nagy a világ. És van fogalmatok, hogy mennyi finom harapnivaló van benne. Például itt áll mindjárt mellettünk a fásláda.

FÉNYESKE Nem szabad, Kunkori. Elrontod a gyomrod.

KUNKORI Mesebeszéd. Onnan elérem a konyhaszéket, sőt, talán még a konyhaasztalt is. Nylon abrosz van rajta. Ettetek ti már nylon abroszt?

FÉNYESKE Nem.

KUNKORI Nohát, én már kóstoltam egyszer. Micsoda zamata volt. Szinte elolvadt az ember szájában.

SZIKRÁCSKA Dehát Kunkori, hogy jönnél vissza?

KUNKORI Vissza?

SZIKRÁCSKA No igen, ha már jóllaktál. Hiszen, ha annyi mindent megesszel, úgy megnössz, hogy be sem férsz többé a tűzhelybe.

KUNKORI Hát aztán. Nem akarok ebben a kormos lyukban megvénülni!

FÉNYESKE De mégis, hová még? Hol élsz eztán?

KUNKORI A Vén Tuskó mesélte, hogy fiatal korában olyan helyen lakott, ahol egymást érték a fák.

SZIKRÁCSKA Igazából létezik ilyen hely?

KUNKORI Persze, hogy létezik. Ugy hívják, hogy erdő.

FÉNYESKE Az erdőről én is hallottam már. Dehát ez nagyon mesze van.

KUNKORI Noés. Nem kell gyalog menni. Csak jussak ki a mezőre, onnan már elröpít a szél a hátán.

SZIKRÁCSKA Fel akarsz falni egy egész erdőt?

KUNKORI Egyet? Legalább hármat. Meg a rétet. Meg a nádast. Em-
lékeztek a száraz nádra, amit születésnapomra kaptam?

FÉNYESKE (elgondolkozva) Az erdőben madarak élnek, a nádasban
meg vadlibák, vadvacsák. Erről is mesélt a Vén Tuskó.

KUNKORI Hát aztán! Ti mindentől megrémültök. Aki bátor velem
tart.

FÉNYESKE Hát én...

SZIKRÁCSKA Nagyon finom lehet az a sok száraz ág...

FÉNYESKE De azért én...

SZIKRÁCSKA De azért mi...

KUNKORI Értem, Hát csak pislákoljatok szépen továbbra is a leve-
sesfazék alatt. Jó mulatást. Fényeske, Szikrácška, szervusz-
tok. (Kiugrik a kányhából a mellette álló ládához.)

SZIKRÁCSKA Kunkori!

FÉNYESKE Ez tényleg kiugrott.

SZIKRÁCSKA Pedig azt hittem, hogy csak henceg. Odanézz Fényes-
ke, már a fásládánál van.
(Nagy ropogás, pattogás.)

KUNKORI (diadalmasan) Haha! Hahaha! Óriás leszek. Óriás! Min-
dent felfalok, mindent elhamvasztok.

PANNI (berohan) Mi van itt! Jaj nekem! Anyu, Anyu! Ég a konyha!
Ég a terítő. Gyuri! Vízet!

GYURI (vödörrel be) Szent Isten. Látod Panni, nyitva felejtetted a
kályhaajtót.

PANNI (rémülten) Ég a terítő!

GYURI Ne félj, amíg engem látsz! Itt a víz! (Nyakonönti Kunkorit.)
Igy kell tüzet oltani. Látod!
(Nagy sistergés.)

KUNKORI (cérnavékony hangon) Segítség! Segítség!

SZIKRÁCSKA-FÉNYESKE Mama! Mama segits! Mindjárt eloltják
Kunkorit!

TÜZANYÓ Jaj, Kunkori! Kunkori, kisfiam. Rohanj, mert ellobbansz.
Ne törödj semmivel, csak rohanj - nézd itt van az ajtó. Szeren-
csétlen kis csacsi gyerek! Egy szikra hija, hogy el nem oltot-
tak.

KUNKORI (visszavánszorog a kályhába, pihegve) Jaj, mama én úgy
megijedtem... úgy megijedtem...

SZIKRÁCSKA (részvétellel) Adjál neki egy kis szenet, mama attól
visszanyeri az erejét.

TÜZANYÓ Szenet? Hová gondolsz? Elfojtaná, annyira legyengült.
Egy kis ujságpapírt, hamar - ott van a gyógyszeres skatulyá-
ban.

SZIKRÁCSKA Igenis mama - hozom - tessék.

KUNKORI: Köszönöm. Ez jól esik... (Virgoncabban.) Most már talán a szemet is elbirnám.

TÜZANYÓ (látja, hogy már most nincs komolyabb baj) Hogyne, még mit nem. Mars a sütőbe. Te rosszcsont, míg az egész tepsi pogácsát meg nem sütötted!

KUNKORI (szepegve) Igen, mama. Igérem, hogy nagyon szép pirosra fogom sütni, és vigyázok, hogy meg ne égessem az alját.

PARÁZS NÉNI Kis gyerek kis gond, nagy gyerek nagy gond - ugye, Tüzanyó?

TÜZANYÓ Hát gond, az van velük bőven Parázs néne, de van velük öröm is. (Büszkén.) Nézze azt a gyönyörű leveles pogácsát. Kunkori sütötte egész egyedül!

F ü g g ö n y